

Babs sa v nedeľu zobudila zavčasu. V to ráno mala pocit, že jej mozgu trvá večnosť, kým si spomenul, aký je deň. Keď odťahla závesy, počúchala si oči a zahľadela sa na modrú oblohu, nad ktorou sa už ľudia v tých dňoch ani nepozastavovali. Babs však mala plné zuby horúčav a túžila po chladnej sprške dažďa, ktorá by zvlhčila vzduch a zavlažila vyprahnuté trávniky. Hoci tým sa už nemusí trápiť, keďže nijaký nemá. Vo svojej niekdajšej záhradke strávila veľa šťastných chvíľ. Plela, do závesných či podlhovastých kvetináčov vysádzala rastliny a prinášalo jej to nesmiernu radosť a uspokojenie. Zákazníci často chválili jej petúnie, obsypané množstvom voňavých kvetov. Raz dokonca vypestovala tekvicu, za ktorú získala cenu, a hoci skončila až na druhom mieste, nad fľaškami v bare stále visela modrá stužka. Záhradkárčenie bolo jedno z potešení, ktorých sa musela vzdať, keď sa rozviedla so Selwynom. Kiežby ho mohla znenávidieť za to, čo jej urobil. Život by bol potom jednoduchší. No nič nie je také ľahké, ako sa zdá.

Do Selwyna sa zaľúbila v trinástich, keď prišiel do pubu jej rodičov v Salforde, kde si hľadal prácu. Zo schodov mala naňho dobrý výhľad a sledovala, ako sa predstavil jej otcovi. Ešte nikdy nevidela chlapca, ktorý vyzeral tak exoticky. Mal lesklé tmavé kučery a šibalský úškrn. Nemohla odtrhnúť zrak od jeho výrazných lícných kostí a olivovej pokožky.

Všetci spolužiaci v škole mali tváre posiate vyrážkami a bledú pleť so zvláštnym modrastým odtieňom, takže pôsobili, akoby celý život prežili v jaskyni. Fascinoval ju Selwynov jemný waleský prízvuk. Keď zbadal, že naňho vykúka spomedzi zábradlia, kývol hlavou, pousmial sa a žmurkol na ňu. Keby nesedela na schodoch a nedržala sa drevených stĺpikov, možno by sa jej podlomili nohy a zletela by dolu.

Niet sa čo čudovať, že jej otca a predovšetkým mamu očarilo jeho prívetivé vystupovanie, a o týždeň sa nastáhoval do pubu. K nej sa však správal ako k malej sestre, čo ju poriadne štvalo. Bol od nej iba o tri roky starší, ale v tom čase to obaja vnímali ako priepastný rozdiel.

Keď sa vrátil z dvojročnej základnej vojenskej služby, z chlapca, do ktorého sa zaľúbila, sa stal muž. Narástol najmenej o desať centimetrov a po mesiacoch náročného fyzického tréningu sa mu vyrysovali svaly. Krásne kučeravé vlasy mu ostrihali nakrátko a nosil strapatý účes, ktorý ešte viac zvýrazňoval jeho vypracované telo. Našťastie aj Babs medzitým dozrela na sebaistú mladú ženu a na jeho príchod sa dobre pripravila. Ako talentovaná krajčírka, ktorá sa držala povojnovej filozofie, že nič netreba vyhadzovať, lebo sa to možno zide, si z maminých starých letných závesov ušila pekné kvetované šaty. Ozdobila ich červenou stuhou zviazanou do obrovskej mašle a vďaka širokej sukni vynikol jej úzky pás. Svoju premenu odvážne zavrášila trochou maminho červeného rúžu a v deň, keď Selwyn znova vkročil do pubu, predstavil sa jej, akoby sa stretli prvý raz. Od toho okamihu sa k nej už nikdy nesprával ako k malej sestre.

Na prvé rande ju vzal do zábavného parku Belle Vue Gardens a presvedčil ju, aby s ním šla na horskú dráhu. Keď

postupne naberali rýchlosť a leteli po vlnovitej trati, držala sa ho za rameno ako kliešť. Potom sa ocitli v plátennom tuneli a obklopila ich tma. Práve tam Selwyn urobil prvý krok a pobozkal ju. Perami sa pevne prisal na jej ústa, a kým opäť vyšli na svetlo, dostala závrat a krútila sa jej hlava, hoci netušila, či za to môže rýchla jazda, alebo jej túžba po Selwynovi.

To všetko však už patrilo minulosti a neprospievalo jej, keď sa k tomu vracala. Odišla od okna a presunula sa do kuchyne. Selwyn jej nezranil len srdce. Keby to tak bolo, hádam by sa z toho časom dokázala spamätať. Po čase by sa totiž zahojilo a zostala by na ňom iba jazva. Lenže Babs mala zlomené srdce a nepochybovala o tom, že už nikdy sa nezacelí.

Selwyn, pravdaže, nemohol za to, že sa naňho vrhla tá prsnatá fľandra Trisha, zahrnula ho komplimentmi a zväbila ho na čosi, čomu by ťažko odolal ktorýkoľvek muž. Možno mu to zalichotilo a mal neuveriteľne slabú vôľu, no nebola to jeho vina. Babs sa však bez uváženia rozhodla, že sa s ním rozvedie, asi päť sekúnd po tom, čo ich spolu našla v pivnici. Trisha sa opierala o stenu a nohami obopínala Selwynov vzpínajúci sa trup. Keď Babs pomaly zišla po schodoch do suterénu, dlane mala také spotené, že na drevenom zábradlí po nich zostávali mokré stopy. Selwyn k nej bol otočený chrbtom a netušil, že je tam, ale Trisha ju spoza jeho pleca dobre videla a na perách sa jej zjavil nepatrný, no víťazoslávny úsmev.

Babs nemala v povahe niekoho nenávidieť, lenže zatrpknutosť, ktorú cítila k Trishi, bola chvíľami neznesiteľná. Preklíňala mladšiu ženu za to, že ju zmenila na niekoho, kým nie je. Trishina honba na jej manžela pretrhla ich

silné a šťastné rodinné puto. Nevedno, prečo si musela vybrať práve Selwyna. Trisha bola drzá blondávková pobehlíca s plným poprsím a nikdy nemala núdzu o mužských obdivovateľov, ktorí sa jej zúfalo chceli dostať pod tričko. Babs tá situácia pripadala taká nespravodlivá, že by sa bola najradšej rozkričala. Selwyn a Trisha si z pubu spravili svoje hniezdočko a žili si ako majitelia, zatiaľ čo Babs a jej dcéra Lorraine sa tlačili v krpatom byte na prízemí s papierovými stenami a s ošúchanými kobercami, do ktorého cez otvorené okná ustavične prenikal zápach chmeľu z miestneho pivovaru.

Aby vyžili, Babs sa musela zamestnať v továrni na výrobu sterilizovaných produktov, ale našťastie neskončila priamo pri výrobnej linke. Namiesto toho vzadu v dusnej kancelárii pripravovala výplaty a odrážala návrhy svojho chlipného šéfa pána Reynoldsa. Každé ráno jej do nosa udrhel prenikavý pach vínneho octu a začali jej slziť oči. Pán Reynolds ju stále prosil, aby zo spodnej zásuvky kartotéky vybrala ten či onen spis, alebo zhodil pero na zem a chcel, aby ho zdvihla. Trvalo týždeň, kým jej konečne došlo, že to bol premyslený trik, vďaka ktorému jej mohol nakúkať pod sukňu. Už len to, že s ním sedela v kancelárii, bolo utrpenie, lebo hnusne smrdel a pod pazuchami mal obrovské flaky od potu. Neprekvapilo by ju, keby mu tam rástli huby. Z košiel mu vytŕčalo brušisko a ponad golier mu pretekali záhyby kože na krku a na brade. Bol plešatý, holá hlava sa mu leskla a plné pery mal stále mokré. Stráviť s ním dennodenne osem hodín v malej kancelárii bol pre ňu bezpochyby test vytrvalosti, no aspoň mala z čoho zaplatiť účty. Unavene si opakovala, že za to musí byť vďačná.

Prešla po chodbe ich stiesneného bytu a neisto zaklopala na dcérine dvere.

Lorraine sa zamrvila pod paplónom a zakričala: „Som hore, poď dnu.“

Babs na skrinku vedľa postele položila šálku čaju a sadla si k dcére. „Dobré ráno. Aký si mala večer?“

„Celkom fajn. Zostali sme u Petuly, počúvali sme pesničky Davida Cassidyho a rozprávali sme sa. Jej otec nám nechal čerešňové víno a pochlipkávali sme ho v záhrade.“

„Nevypila si veľa, však?“ Babs uhladila Lorrainine dlhé tizianové vlasy. „Na perách ti ešte zostali fialové fľaky.“

„Mám osemnásť, mami!“ Lorraine sa hodila na vankúš a zatvorila oči. „Mali sme iba dve fľašky,“ priznala. „No boli malé.“

Babs sa narovнала. „Pôjdeme neskôr za ockom? Potom môžeme vziať Ťufka do parku.“

„Ako chceš.“ Lorraine si natiahla ruky nad hlavu a nahlas zívla. „Zapneš rádio, mami?“

Babs sa hrala s ladičom na tranzistore, ktorý mala Lorraine pri posteli. „Idem prichystať raňajky. Už vstávaš alebo ti ich mám priniesť sem?“

Lorraine sa usmiala. „Ďakujem, mami. Najem sa tu. Môžeš mi urobiť aj pomarančový džús?“

Babs dala opieť chlieb a do pohára s vodou práve sypala práškový džús, keď začula zdesený výkrik. Bežala do Lorraininej izby a čakala, že uvidí, ako leží pod nejakým útočníkom a bojuje o život. Jej dcéra však sedela na kraji postele s rádiom pri uchu a šokovane vypliešťala oči.

„Na stanici Piccadilly Radio hlásia mimoriadnu správu,“ zalapala po dychu. „Do pubu na Talbot Road privola-li hasičov.“

Kathryn Hughesová

„Čože? Na Talbot Road? Si si istá?“

Lorraine bola celá bez seba. „Áno, mami. Práve teraz to povedali.“

Babs klesla na posteľ a pritiahla si dcéru do náručia. „Preboha, nie. Len nie do Tavernersu.“